Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Central) (jud. Petru Harmaniuc)
Dosarul nr. 2ri-390/25 (2-25114149-02-2ri-05092025)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

23 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursului și a referinței, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților, recursul declarat de reprezentantul SRL „MANOBISAN" – avocatul Nicolae Leșan, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 august 2025, prin care s-a restituit cererea introductivă înaintată de reprezentantul SRL „MANOBISAN" – avocatul Nicolae Leșan cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „MANOBISAN",

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar

c o n s t a t ă :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.</u>

La 11 august 2025, avocatul Nicolae Leșan a depus cerere introductivă în interesele SRL „MANOBISAN" cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de această entitate, evidențiind în privința incapacității de plată materializată în imposibilitatea onorării obligațiilor de plată față de creditori, or potrivit bilanțului contabil, pasivele SRL „MANOBISAN" depășesc activele.

A mai menționat că, mărimea totală a datoriilor este de 3 909 533,66 lei, pe când SRL „MANOBISAN" deține creanțe în mărime de doar 2 390 468,69 de lei.

S-a mai evidențiat în cerere că, SRL „MANOBISAN” prezintă o lipsă totală de lichidități (bunuri mobile și/sau imobile), valorificarea cărora ar putea genera surse financiare necesare executării obligațiilor pecuniare scadente.

<u>Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.</u>

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 august 2025, s-a restituit fără examinare cererea introductivă înaintată de reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „MANOBISAN”.

<u>Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsele încălcări.</u>

Invocînd ilegalitatea încheierii instanţei de fond, la 25 august 2025, de reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan a declarat recurs împotriva încheierii primei instanţe, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a încheierii de restituire și restituirea cauzei la faza primirii cererii introductive în procedură (f.d. 69-71).

În motivarea recursului a indicat, reiterat motivele de fapt și de drept indicate în cererea introductivă. Totodată a adăugat că, la înaintarea cererii introductive privind intentarea procesului de insolvabilitate față de compania pe care o reprezintă, S.C. ”MANOBISAN” S.R.L. a respectat cu strictețe rigorile prevăzute de Legea insolvabilității la depunerea în instanța de judecată a cererii introductive.

Consideră partea recurentă că, instanța de insolvabilitate eronat a concluzionat că nu au fost prezentate unele înscrisuri prevăzute de Legea insolvabilității, ceea ce în consecință ar împiedica primirea spre examinare a acesteia. Or, legea prevede anumite derogări de la prezentarea unor înscrisuri aparent obligatorii la etapa depunerii cererii introductive.

Mai exact, invocă prevederile art. 22 alin. (2) Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie an. 2012, care instituie ca și o regulă in admisibilitatea restituirii cererii introductive depuse de debitor, legiuitorul având in vedere că obligația dată în ordinea prevederilor art. 14 din Legea, odată îndeplinită prin a sesiza instanței de insolvabilitate/judecătorului cererea introductivă, este o procedură formală (cu condiții date la art. 16-17 și excepții date la art. 22), presupune în continuare obligatoriu și verificarea stării de fapt sesizate instanței de insolvabilitate, prin intermediul unui administrator provizoriu autorizat, acțiunea de control fiind urmată și de un Raport, venit să determine situația financiară a debitorului și capacitatea de a-și onora obligații față de creditori.

Indică reprezentantul recurentului că, instanța de fon eronat nu a luat în conisedrația declarația pe propria răspundere a administratorului S.C. ”MANOBISAN” S.R.L., prin care, pe de o parte declară pe propria răspundere.

Invocă reprezentantul recurentului că, cererea introductivă, fiind și un act de sesizare, îndeplinind condițiile de formă și conținut, la etapa dată, având în vedere că solicitarea intentării procesului de insolvabilitate față de sine, fiind și o obligație

imperativă, executată la etapa incipientă a procedurii, presupune obligatoriu și verificarea ulterioară a stării de fapt sesizate instanței de insolvabilitate, prin intermediul unui administrator provizoriu autorizat, fiind date în condițiile legii obligații de a supune debitorul unui control în perioadă de observație, Legea insolvabilității ia nr. 149 din 29 iunie an. 2012, prin atare instrumente - garantează și debitorului, și creditorilor numitului - neadmiterea agravării situației, conservării stării de fapt; însă - prin atare soluție judiciară, instanța de insolvabilitate/judecătorul, aplicând cu formalism excesiv prevederile legii, pretinde la neconformitatea cererii introductive depuse de debitor cu prevederile art. 17 din Legea insolvabilității la nr. 149 din 29 iunie an. 2012, condiționând scopul Legii, interesele debitorului și creditorilor

Deasemenea susține reprezentantul recurentului că, Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie an. 2012, în special face distincție pentru cererea introductivă depusă de debitor (art. 14) și cererea introductivă depusă de creditor (art 18), având în vedere că debitorul se află în obligație (de a sesiza instanței de insolvabilitate, cererea introductivă), iar creditorul este în drept (de a sesiza instanței de insolvabilitate, cererea introductivă). Situații ce presupun condiții și abordare diferită, în consecință fiind urmărit scopul Legii.

În final, indică că, instanța de fond la aprecierea probelor prezentate de S.C. ”MANOBISAN” S.R.L. a dat dovadă de un formalist excesiv, care finalmente depășește scopurile propuse de legiuitor prin instituirea condițiile prevăzute în art.17 ale Legii insolvabilității.

Verificarea termenului de declararea a recursului;

Conform art. 8 din in Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile şi încheierile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs/apel în termen de 15 zile calendaristice din data pronunţării/comunicării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 14 august 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 25 august 2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursul a fost depus în termenul legal stabilit de art. 8 al Legii insolvabilității.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul judiciar specializat consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, din următoarele motive.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi ale prezentei legi.

Conform prevederilor art. 10 din Legea insolvabilităţii, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 14 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10.

Potrivit prevederilor art.16 alin. (1) din Legea insolvabilităţii În cererea introductivă a debitorului trebuie să se indice:a) codul fiscal şi numerele conturilor debitorului, deschise în bănci și la alți prestatori de servicii de plată;b) valoarea creanţelor creditorilor, mărimea dobînzilor şi penalităţilor aferente;c) temeiul creanţelor şi termenele lor de executare, cu specificarea sumei creanţelor decurgînd din daunele cauzate vieţii şi sănătăţii, precum şi ale creanţelor salariale faţă de angajaţii debitorului;d) suma datoriilor la bugetul public naţional;e) motivarea temeiului insolvabilităţii;f) date despre cererile de chemare în judecată sau arbitraj, cu participarea debitorului, primite spre examinare de către instanța de judecată sau arbitraj, precum și despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului;g) date despre bunurile debitorului, inclusiv despre mijloacele băneşti şi creanţele lui;h) candidatura propusă la funcţia de administrator al insolvabilităţii/ lichidator.(2) În cerere, debitorul poate solicita şi motiva aplicarea procedurii de restructurare.

Potrivit prevederilor art.17 din Legea insolvabilităţii 149/2012, la cererea introductivă a debitorului se anexează:a) copia de pe actul constitutive;b) lista participanţilor (membrilor) săi; c) situațiile financiare la ultima dată a raportării; d) documentele care atestă componenţa şi valoarea bunurilor sale; e) **datele din**

registrele publice despre bunurile sale, inclusiv despre bunurile gajate; f) **lista creditorilor şi a debitorilor, cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adreselor şi datelor de identificare ale creditorilor şi debitorilor;** g) dovada notificării membrilor (asociaților, acționarilor) debitorului sau probe care confirmă imposibilitatea notificării, chiar dacă a fost depus un efort rezonabil; h) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă.

Din materialele cauzei se constată că, la data de 11 august 2025, avocatul Nicolae Leșan a depus cerere introductivă în interesele SRL „MANOBISAN" cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de această entitate, evidențiind în privința incapacității de plată materializată în imposibilitatea onorării obligațiilor de plată față de creditori, or potrivit bilanțului contabil, pasivele SRL „MANOBISAN" depășesc activele.

S-a invocat mărimea totală a datoriilor în sumă de 3 909 533,66 lei, pe când SRL „MANOBISAN" deține creanțe în mărime de doar 2 390 468,69 de lei.

S-a mai evidențiat în cerere că, SRL „MANOBISAN" prezintă o lipsă totală de lichidități (bunuri mobile și/sau imobile), valorificarea cărora ar putea genera surse financiare necesare executării obligațiilor pecuniare scadente.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 august 2025, s-a restituit fără examinare cererea introductivă înaintată de reprezentantul S.R.L. „MANOBISAN" – avocatul Nicolae Leșan cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de S.R.L. „MANOBISAN".

Colegiul civil apreciază ca fiind corectă şi întemeiată soluția instanței de insolvabilitate, or, potrivit dispoziţiilor art. 3 din Legea insolvabilităţii, insolvabilitatea se depăşeşte prin proces judiciar complex care combină în special perioada de observaţie, procedura de insolvabilitate, care continuă cu procedura de restructurare sau cu procedura falimentului, sau cu alte proceduri stabilite în prezenta lege şi care se intentează de instanţa de judecată.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, cererea de intentare a procesului de insolvabilitate se examinează de către instanţa de judecată (instanţa de insolvabilitate) în conformitate cu competenţa jurisdicţională stabilită în Codul de procedură civilă şi în prezenta lege. (2) Instanţa de insolvabilitate dispune de competenţă exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce ţin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existenţa unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanţa de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă. (3) Instanţa pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanţele relevante cauzei. (4) Încheierile judecătorești pot fi adoptate şi fără citarea părţilor dacă prezenta lege nu prevede altfel în mod expres. (5) Principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: a) pronunţarea motivată a hotărîrii de

intentare a procesului de insolvabi-litate şi, după caz, de intrare în insolvabilitate atît prin procedura falimentului, cît şi prin procedura de restructurare a debitorului; b) examinarea obiecţiilor debitorului împotriva cererii introductive a creditorilor şi judecarea obiecţiilor creditorilor împotriva intentării procedurii; c) desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilităţii sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura pînă la confirmarea ori, după caz, pînă la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuţiilor lui pentru această perioadă; d) destituirea sau acceptarea cererii de demisie a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului;e) ridicarea dreptului debitorului de a îşi mai conduce activitatea; f) tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvîrşite de aceştia; g) judecarea acţiunilor introduse de administratorul insolvabilităţii/lichidator privind nulitatea actelor juridice încheiate de către debitor anterior intentării procesului; h) soluţionarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvabilităţii/lichidator;i) confirmarea planului procedurii de restructurare sau, după caz, de lichidare după votarea lui de către creditori; j) soluţionarea cererii depuse de administratorul insolvabilităţii sau de comitetul creditorilor privind încetarea procedurii de restructurare şi intrarea în faliment;k) examinarea raportului administratorului provizoriu, cel al administra-torului insolvabilităţii/lichidatorului;l) anularea hotărîrii adunării creditorilor şi a comitetului creditorilor;m) ridicarea sechestrelor de pe patrimoniul debitorului şi anularea altor măsuri de asigurare sau de limitare a debitorului, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului în dreptul de administrare şi de valorificare a masei debitoare, aplicate de alte instanţe de judecată sau de organele abilitate în acest sens;n) pronunţarea hotărîrii de încetare a procesului;o) alte competențe stabilite de prezenta lege și de Codul de procedură civilă. (6) În competenţa instanţei de insolvabilitate intră şi controlul judecătoresc asupra activităţii administratorului provizoriu, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate. (7) Instanța de insolvabilitate nu are în competența sa atribuţii manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvabilităţii/lichidator sau, în mod excepţional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a îşi administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori prin organele lor. (8) Hotărîrile și încheierile instanţei de insolvabilitate sînt definitive şi executorii din momentul pronunțării. (9) Dispoziţiile privind incompatibilitatea nu sînt aplicabile instanţei de insolvabilitate

care pronunţă succesiv hotărîri în acelaşi dosar de insolvabilitate, cu excepţia rejudecării după casarea hotărîrii în recurs.

Potrivit art. 9 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Potrivit prevederilor art.16 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cererea introductivă a debitorului trebuie să se indice: a) codul fiscal şi numerele conturilor debitorului, deschise în bănci și la alți prestatori de servicii de plată; b) valoarea creanţelor creditorilor, mărimea dobînzilor şi penalităţilor aferente; c) temeiul creanţelor şi termenele lor de executare, cu specificarea sumei creanţelor decurgînd din daunele cauzate vieţii şi sănătăţii, precum şi ale creanţelor salariale faţă de angajaţii debitorului; d) suma datoriilor la bugetul public naţional; e) motivarea temeiului insolvabilităţii; f) date despre cererile de chemare în judecată sau arbitraj, cu participarea debitorului, primite spre examinare de către instanța de judecată sau arbitraj, precum și despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului; g) date despre bunurile debitorului, inclusiv despre mijloacele băneşti şi creanţele lui; h) candidatura propusă la funcţia de administrator al insolvabilităţii/ lichidator.(2) În cerere, debitorul poate solicita şi motiva aplicarea procedurii de restructurare.

Potrivit prevederilor art.17 din Legea insolvabilităţii 149/2012, la cererea introductivă a debitorului se anexează: a) copia de pe actul constitutive; b) lista participanţilor (membrilor) săi; c) situațiile financiare la ultima dată a raportării; d) documentele care atestă componenţa şi valoarea bunurilor sale; e) **datele din registrele publice despre bunurile sale, inclusiv despre bunurile gajate;** f) **lista creditorilor şi a debitorilor, cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adreselor şi datelor de identificare ale creditorilor şi debitorilor;** g) dovada notificării membrilor (asociaților, acționarilor) debitorului sau probe care confirmă imposibilitatea notificării, chiar dacă a fost depus un efort rezonabil; h) dovada notificării Serviciului Fiscal de Stat despre intenția de a depune cerere introductivă.

Potrivit prevederilor art.21 alin. (2) al Legii insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate soluţionează cererea introductivă, prin emiterea unei încheieri, în termen de 20 de zile de la depunere.

Conform art. 22 alin. (1) şi (2) al Legii insolvabilităţii, **instanţa de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20 sau a art.17**. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs. În cazul în care debitorul a depus cerere introductivă în temeiul art. 14, dar nu a anexat la ea documentele prevăzute la art. 17, **prezentând probe care confirmă imposibilitatea anexării lor**, instanţa de insolvabilitate admite spre examinare cererea solicitînd prezentarea documentelor în ordinea dezbaterilor judiciare

Analizând circumstanţele speţei prin prisma normelor de drept invocate mai sus, instanţa de recurs constată corecte concluziile instanţei de insolvabilitate cu referire la faptul că în speţă, de către recurent nu au fost respectate condiţiile de formă la înaintarea cererii introductive, dat fiind faptul că la cererea introductivă nu au fost anexate actele specificate în art. 17 al Legii insolvabilităţii. Or, printre cerințele obligatorii instituite de norma de drept menționată, legiuitorul obligă anexarea la cererea introductivă a datelor din Registrele publice despre bunurile debitorului, inclusiv despre bunurile gajate, lista creditorilor şi a debitorilor, cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adreselor şi datelor de identificare ale creditorilor şi debitorilor.

Astfel la caz, Completul specializat reține ca contrar prevederilor art. 17 lit. e) al Legii insolvabilităţii la cererea introductivă a debitorului nu sunt anexate datele/extrasele din registrele publice despre bunurile sale, inclusiv despre bunurile gajate. Or, deși în cerere se menționează că debitorul SRL „MANOBISAN” nu deține bunuri valorificarea cărora ar genera surse financiare necesare executorii obligațiilor, de fapt din bilanțul dedus din situațiile financiare anexate expres rezultă că SRL „MANOBISAN” deține bunuri imobile, mijloace fixe și mijloace de transport.

Deasemenea nu a fost anexată lista creditorilor şi a debitorilor, cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adreselor şi datelor de identificare ale creditorilor şi debitorilor. Or, potrivit textului cererii introductive potențialul debitor invocă incapacitatea de plată manifestată în raport cu BC „MAIB” SA, SRL ”Microivest” , BC ”Victoriabank” SA iar în conformitate cu prevederile art. 17 lit. f) al Legii insolvabilităţii, reprezentantul companiei urma să prezinte o listă cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adresele şi datele de identificare a creditorilor, fapt ce nu se regăseşte în anexele la cererea introductivă depusă de reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan.

La fel, s-a constatat că, în cererea introductivă nu sunt indicate datele despre existența sau inexistența cererilor de chemare în judecată sau arbitraj, cu participarea debitorului, primite spre examinare de către instanţa de judecată sau arbitraj, precum şi despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului.

Mai mult ca atît, reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan, nu a prezentat la materialele cauzei dovada imposibilităţii obţinerii informaţiilor sau probelor cu privire la masa debitoare, rezervîndu-și dreptul de a le anexa mai târziu.

Or, la caz nu poate fi luat în calcul argumentul recurentului precum că urma să fie aplicate prevederile art. 22 alin.(2) al legii insolvabilității, privind admiterea spre examinare a cererii introductive solicitînd prezentarea documentelor în ordinea dezbaterilor judiciare deoarece, acesta nu a anexat la cererea introductivă toate documentele prevăzute la art.17, precum și nici nu a prezentat probe care

confirmă imposibilitatea anexării documentelor, rezervîndu-și în acest sens dreptul de a anexa mai tîrziu probe care confirmă imposibilitatea anexării documentelor solicitate, ceea ce la caz nu este admisibil.

La caz, Completul specializat consideră neîntemeiată alegația reprezentantului recurentului precum că, prin restituirea cererii introductive recurentului i-a fost încălcat dreptul său de acces la o instanţă, garantat de art.6 CEDO, or acesta nu a îndeplinit condițiile stipulate de legea specială pentru admiterea cererii introductive și concursul instanței solicitat de recurent la obținerea actelor necesare a fi anexate la cererea introductivă precum și pentru prezentarea dovezii de imposibilitate de anexare a documentelor prevăzute la art.17, la caz nu se aplică deoarece, legea specială nu prevede acest fapt.

Astfel, cert este că la cererea introductivă nu au fost anexate toate documentele prevăzute la art. 17 din Legea insolvabilităţii.

În aceste circumstanțe de fapt, Completul judiciar specializat atestă că instanța de fond întemeiat a constatat aceste fapte or, art. 17 lit. lit. e) și f) din legea insolvabilității expres prevede că la cererea introductivă trebuie să fie anexate datele din registrele publice despre bunurile sale, inclusiv despre bunurile gajate; lista creditorilor şi a debitorilor, cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adreselor şi datelor de identificare ale creditorilor şi debitorilor; nu sunt indicate datele despre existența sau inexistența cererilor de chemare în judecată sau arbitraj, cu participarea debitorului, primite spre examinare de către instanţa de judecată sau arbitraj, precum şi despre titlurile executorii asupra bunurilor debitorului.

Astfel, odată ce la cererea introductivă nu sunt anexate extrase din registrele publice despre bunurile sale, inclusiv despre bunurile gajate, extrase de pe conturile bancare privind disponibilul mijloacelor financiare, lista creditorilor şi a debitorilor, cu specificarea datoriilor creditoare şi debitoare, adreselor şi datelor de identificare ale creditorilor şi debitorilor, se atestă că potențialul debitor nu a respectat pe deplin dispoziţiile art. 17 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012 și condiţionează admiterea spre examinare a acesteia.

Or, potențialul debitor urmează să țină cont și de necesitatea respectării rigorilor instituite de legiuitor la art. 17 al Legii insolvabilității or, ignorarea respectării întocmai a acestora, impune consecința legal-procesuale de restituire a cererii în temeiul art. 22.

Potrivit art. 9 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

Potrivit prevederilor art.21 alin. (2) al Legii insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate soluţionează cererea introductivă, prin emiterea unei încheieri, în termen de 20 de zile de la depunere.

Conform art. 22 alin. (1) şi (2) al Legii insolvabilităţii, instanţa de insolvabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20 sau a art.17. Încheierea privind restituirea fără examinare a cererii introductive poate fi atacată cu recurs.

Prin urmare, prima instanță corect a stabilit că prin neconformarea potențialului debitor cu prevederile art. 17 lit. e) și f)) din Legea insolvabilității.

Totodată, Completul judiciar reiterează că, restituirea cererii introductive nu constituie un impediment în exercitarea dreptului său de a o depune repetat, însă numai după conformarea cerințelor prevăzute de Codul de procedură civilă şi prevederilor art. 17 al Legii insolvabilității.

Deci, raportând obiecțiile formulate în recurs la normele de drept procedural nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la un tribunal (a se vedea Samardžić vs Croatia, 20 iulie 2017, parag. 31).

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță", completul de judecată notează că articolul 6 parag. (1) din C.E.D.O. nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, mutatis mutandis, Kukkonen vs Finlanda (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag. 45; Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag. 46; Guelfucci vs Franța, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44).

În asemenea circumstanțe, Completul judiciar consideră întemeiat raționamentul instanței de fond care a statuat că la înaintarea prezentei cereri introductivă nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.17 al Legii insolvabilității, or debitorul nu a respectat la depunerea cererii circumstanțele prevăzute de art. 17 al Legii insolvabilității.

Într-o altă ordine de idei, Completul specializat reține ca întemeiată concluzia instanței de fond precum că, la caz, nu este întrunită condiția care ar demonstra temeiul intentării procesului de insolvabilitate în raport cu toți creditorii deponentului cererii.

Or, potrivit art. 2 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată reprezintă situaţia financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a îşi executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul înregistrează datorii faţă de un singur creditor în sumă de peste 10 salarii medii pe economie şi este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Astfel, în prezenta speță, reprezentantul potențialului debitor a invocat capacitatea de plată manifestată în raport cu cel puțin un creditor (BC „MAIB" SA credit în sumă de 88 233,97 lei) prin imposibilitatea executării obligațiilor pecuniare în mărime de până la 10 salarii medii pe economie și în lipsa înscrisurilor ce ar demonstra scadența acestor obligații. Însă, fără a demonstra

pretinsa incapacitate de plată prin înscrisuri pertinente și concludente, or mărimea creanței debitoare pretinse în raport cu BC „MAIB” SA în privința creditului în mărime de 88 233,97 lei este mai mică de 10 salarii medii pe economie în raport cu respectivul creditor, iar incapacitatea de plată la caz nu este una prezumată în sensul art. 2 din Legea insolvabilității.

În consecinţă, Colegiul conchide că toate argumentele aduse de reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan invocate în recursul declarat nu au relevanţă, deoarece nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material - procesual, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate şi urmează a fi respinse.

Reiterând, instanța de recurs notează că, o astfel de soluţie este compatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

În lumina celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestată.

În conformitate cu art. art. 426-427, 428 Cod de procedură civilă, Completul judiciar specializat,

D e c i d e:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 14 august 2025, prin care s-a restituit cererea introductivă înaintată de reprezentantul SRL „MANOBISAN” – avocatul Nicolae Leșan cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „MANOBISAN”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Ghedrovici Nicolae

Bostan Angela